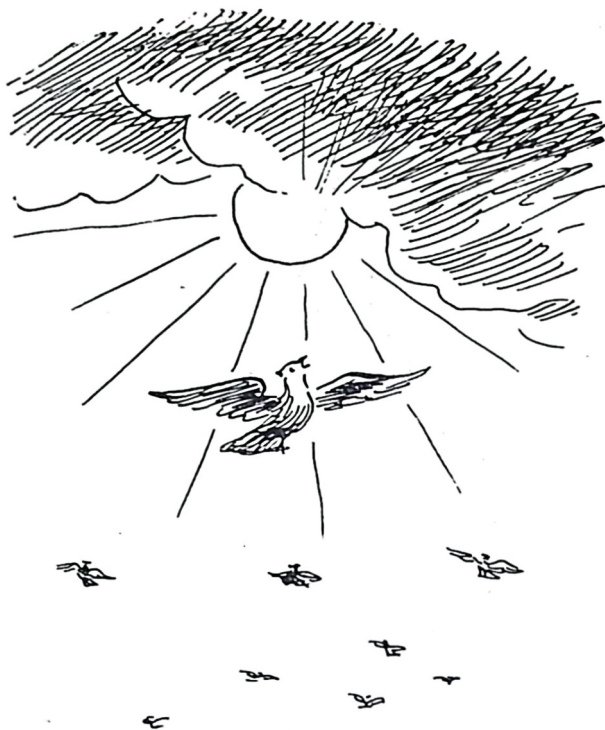

Nr. 4 ★ Maj 1955 ★ 38. årg.

Ride-sneiderne

5.-5. 1945

EN LÆRKE LETTED...

En lærke letted, og tusind fulgte,
og straks var luften et væld af sang.
De tusind tårne tog til at tone,
så landet fyldtes af klokkes klang
og byer blomstred i rødt og hvidt,
og det var forår og Danmark frit.

Det var en morgen som tusind andre
og ingen morgen i tusind år,
da Danmark vågned med klare øjne
til glædestimer og frimandskår,
og landet lyste fra sund til klit,
for det var forår og Danmark frit.

Vi mindes stille de tapre døde,
hvis navne lever i Danmarks navn;
og takken søger til dem, der segned,
og dem, der sidder med tunge savn.
Gud trøste dem, der har lidt og stridt,
til det blev forår og Danmark frit.

Men du, som styrter de stoltes riger
og løser fangne af blot og bånd,
dig flyver hjerternes tak i møde,
vor skæbne er i din stærke hånd.
Nu er det forår og Danmark frit,
velsign det, Herre, fra sund til klit.

(Musik: Mathias Christensen)

Mads Nielsen

Vi har brug for flere pionerer og køkken-hjælpere på Fæno!

Kender I Fæno? Nej, ikke Fanø eller Femø, men *Fæno*, beliggende midt i Fænøsund, som anes blåt, blankt og spejlende fra Lillebæltbroen. Jeg kan ikke huske, hvor mange hundrede øer, jeg en gang lærte, der var i Danmark, men en af dem er altså Fæno. Og på Fæno har D.D.P. en lejrgrund, og når netop jeres tropsfører er så magelos dygtig og ved alt, så er det fordi, *hun* har været på Fæno til en træning af en eller anden art.

Hele sommeren myldrer det med førere på Fæno, førere, der skal dygtiggøres, eller helt nye mennesker, der først skal til at lære at bo i et telt og binde et råbåndsknob og glæde sig over det danske klima, hvadenten solen bager eller regnen skyller ned.

Var det ikke noget for dig at tage dig lidt af førerne i år og hygge om dem? Har du lagt planer for hele din sommerferie eller er der et lille hjørne, som ikke er besat, og hvor du nok kunne gøre lidt nytte for samfundet — og så have det sjovt og godt ovenikøbet?

Se på den førerpjece, din tropsfører har fået (den er forøvrigt på alle måder værd at se på) og læs på alle mulighederne der; slå op på en af de sidste sider, og se om du ikke synes, det ser ud, som om *de* hjælpere der har det morsomt!

Opholdet er gratis, du kan cykle derover eller tage dit løbehjul, måske er der så meget sosspejder i dig, at du foretrækker at komme sejlen.

Lige meget — velkommen skal du være som hjælper, kartoffelskræller, trillebørkusk, henter-og-bringer — men under alle omstændigheder som en glad kammerat!

Korpsinstruktøren

Kære spejderkammerater!

Da sommeren forhåbentlig snart igen nærmer sig med dens lejre, dukker minderne fra Fænolejren igen op i mig. Med dette billede fra lejrpladsen sender jeg hermed de bedste hilsener til alle, som deltog i den første patruljelejr på Fæno.

Venlig hilsen

Pløk, PF, Myrerne, Sorø

GRÅ STARCKE BLEV DETTE ÅRS JULIETTE-LOW-GIRL!

(I taknemlig erindring om Juliette Low, der startede spejderarbejdet i Amerika, oprettedes et fond, som spejdere i hele verden nyder godt af. I år blev det Grå Starcke, 18 år, til den tid nysproglig student, der efter en slags konkurrence med 43 andre ansøgere til årets Juliette-Low-rejse til Our Chalet i Schweiz, der hævdede sig som bedst kvalificeret. „Bladlusene“ har opsøgt Grå og bedt hende fortælle om den skærsild, hun skulle igennem, før hun blev udvalgt.)

„Bladlusene“ kommer en mørk kold, såkaldt forårsaften til Egegården og stiller Grå de intelligente spørgsmål, de har aftalt i forvejen.

— Hvormange ansøgere var I fra begyndelsen?

— Vi var 43 blå og vist nok noget lignende for de grønnes vedkommende. Vi er jo nemlig to, der skal afsted, en fra hvert korps.

— Mødtes så alle I 43 på spejderskolen?

— Nej da. Af de 43 udtog først korpset 11, som ansås for egnede, og vi fik en opgave, som gik ud på, at vi på engelsk skulle skrive om Juliette Low. Efter denne opgave sigtedes så 6 fra, og tilbage var vi 5, der mødtes på Spejderskolen i en weekend med de 5 udvalgte grønne.

— Rygtet går, at I udelukkende talte fremmede sprog?

— Det er heller ikke meget galt. Aldrig såsnart var vi budt velkommen og havde fået at vide, hvor vi skulle bo, før man bad os om kun at tale engelsk. Da vi havde siddet lidt ved thebordet (og det var forresten mig, der sammen med en grøn kammerat havde fået som første opgave at lave the) fik vi besked på, at vi skulle præsentere den kammerat, vi sad ved siden af, de grønne skulle præsentere en blå og omvendt.

— Og det skulle I gøre på engelsk?

— Ja naturligvis!

— Hvornår gik I i seng?

— Ved 11-tiden, men vi sov først langt ud på natten, for vi havde fået nogle oplysninger om næste dags opgaver, så vi gav os selvfølgelig til at læse og tænke. Vi blev vækket ved 7-tiden, og ved morgenbordet talte vi dansk til en forandring, og denne gang spiste vi sammen med Spejderskolens elever.

— Nu er vi meget spændt på at høre lidt om de opgaver, I så fik.

— Vi fik et kvarter til hver opgave. Min første opgave gik ud på at lære eleverne nogle udenlandske sange. Det næste, jeg skulle, var at fortælle — på engelsk — om vort patruljesystem. Det kunne endda gå an, men så skulle jeg lære en på fransk at binde råbåndsknob med tærne! På engelsk og fransk skulle jeg senere lære nogle af spejderskoleeleverne, der var prøveklude, nogle nye lege.

— Var der flere ting, du skulle?

— På et tidspunkt skulle jeg fortælle om forskellige former for lejrlev i Danmark.

— Var I så færdige?

— Ja, men kun med formiddagens opgaver. Om eftermiddagen var vi en tur på Brahe Trolleborg, hvor Jes fortalte om slottets historie. Vi havde faktisk troet, at nu skulle vi ud på alle tiders tur, sådan med een tændstik og med at lave nyttige altnuligapparater af tre pinde.

— Men det skulle I altså ikke?

— Nej, og det var nu meget rart, for det stormede koldt. Da vi kom hjem, fik vi 20 minutter til at fortælle i, hvad vi havde oplevet i denne week-end, på engelsk.

— Hvordan klarede du det?

— Jeg blev færdig i sidste sekund. Derefter skulle vi, en grøn og en blå sammen, lave middagsmad efter en engelsk opskrift. Vi skulle lave frikadeller og kartoffelmos på mit lille hold.

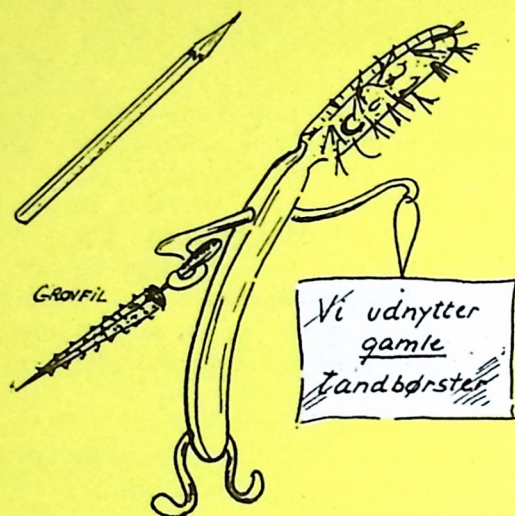
— Og nu var I vel mægtig spændte? Hvornår fik I resultatet?

— Lige før vi skulle rejse kl. 5.

— Hvordan er det at få at vide, at man har vundet sådan en præmie?

— Jeg blev himmelhenrykt, for selv om man håber på at vinde, synes man jo altid, at de andre er meget dygtigere. Og så var det så udmærket, at den grønne, som jeg havde haft mest med at gøre og flere gange arbejdet sammen med, blev grøn vinder. Så vi skal nok få alle tiders tur ud af det til sommer. Og så må vi jo håbe, at vi kan repræsentere vore korps på en god måde!

— Det er „Bladlusene“ aldeles sikre på, at Grå nok skal; de ønsker hende meget tillykke med en sikkert velfortjent sejr — og på vejen hjem i bussen over de sig i at binde råbåndsknob på fransk med tærne!

Vi udnytter gamle tandbørster

Mon nogen af jer nogensinde har tænkt på, at en tandbørste kan have mere end eet liv? Er I klar over, at af en gammel afnavet tandbørste, som ellers kun er tjenlig til at kasseres, kan skaffet forarbejdes til de nydeligste neglerensere og eventuelt smykker. Det er en billig form for husflid og samtidig morsom, for tandbørsteskafterne findes jo i alle mulige kulører, som endda kan smeltes sammen. Fremgangsmåden er følgende:

Før I begynder forarbejdningen af den bunke tandbørsteskafter, I har fået samlet jer, putter I dem allesammen i en gryde kogende vand. For det første bliver skafterne rene at arbejde med, og for det andet kan I benytte lejligheden til at sortere dem i 2 grupper. 1. gruppe er de skafter, som lader sig vride, umiddelbart efter de er taget op af vandet, og 2. gruppe er de stive og usmidige.

Skal I fremstille en neglerenser, da aftegn med en blyant dennes omrids paa tandbørsteskaftet (fig. 1 A). Arbejd jer nu ind til dette omrids med en grovfil, derefter med en finere fil, sandpapir i flere finheder, til tilsidst alle små rifter og ridser er helt udjævnet. Til sidst gennemarbejder I materialet med en gang ståluld og „knofedt“.

Vi delte skafterne i 2 grupper, som nu danner grundlaget for udsmykningen af neglerenserne:

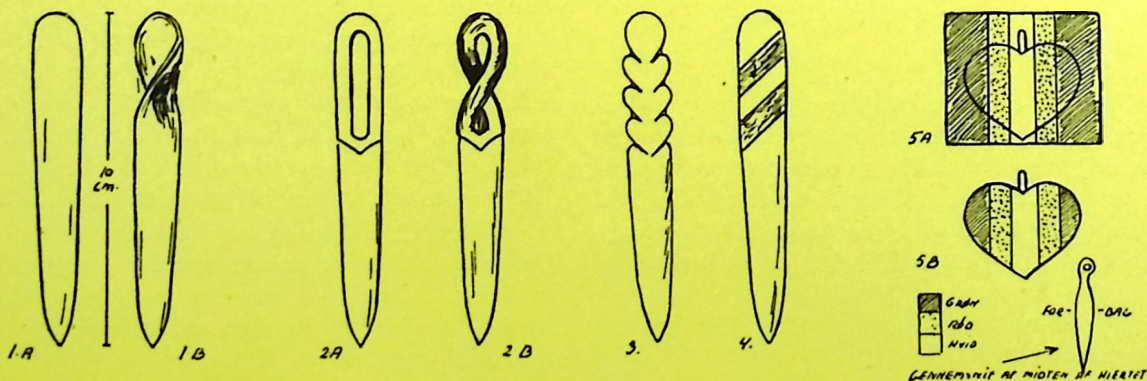
1. gruppe, det bløde tandbørstemateriale, udnytter vi ved at koge neglerenseren og vride denne en gang lige efter optagelsen af vandet (fig. 1 B). Ved hjælp af en løvsav kan man udskære en rids, så der her bliver tale om 2 bjælker, der vrides omkring hinanden (fig. 2 A).

2. gruppe er de stive skafter. Dem behandler vi, som vi ville behandle benarbejde. Rids og fil langs kanterne som fig. 3 viser, eller smelt flere farver sammen til udsmykning (fig. 4).

Sammensmeltningen sker ved hjælp af acetone. Smør acetone på de 2 flader, man ønsker at sætte sammen. Når disse er smeltet, presses de sammen og holdes i pres i 1 døgn. Næste dag kan man file og skære i det uden det går fra hinanden.

Fig. 5 viser, hvorledes en hel række farver smeltes sammen til en blok, der senere ved hjælp af en løvsav og det øvrige værktøj forarbejdes til et hjerte. Hvis I laver et sådant, da husk øjet til en snor eller kæde, som hjertet kan hænge i.

Dorthe

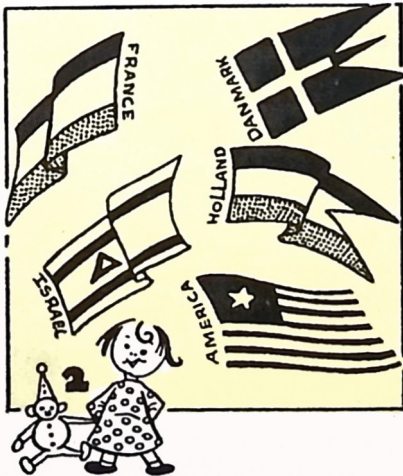
"PIGESPEJDERNE" BESØGER FREMMEDE LANDE HVEM VED DET? VORES EGEN PUSLESIDE

En hollandsk tegner har sendt os disse opgaver. Da enkelte af opgaverne er svære, skal I bare sende til REDAKTIONEN løsninger på de felter, som det er lykkedes jer at gætte inden 1. juli. Den patrulje, der har gættet flest rigtige, kan måske vinde 25 kr. til patruljekassen!

Mas altså bare på!

1. Det første er ikke så vanskeligt. Kan du finde den gode sætning af B.-P.? Den belgiske dreng er for lille til at skrive ordene rigtigt!

2. Fem flag, fem fejl! Kan du hitte ud af dem? Se ikke på farverne, men måden de er tegnet på.

3. Professor Piccolino gjorde en meget interessant opdagelse under sit besøg i Ægypten. Han fandt en sten med hemmelige tegn. Vi var der straks, da han opdagede, hvad de hemmelige tegn betød! Det er en anden god sætning af B.-P. Der er et ord for meget. Hvordan lyder sætningen, og hvilket ord er for meget?

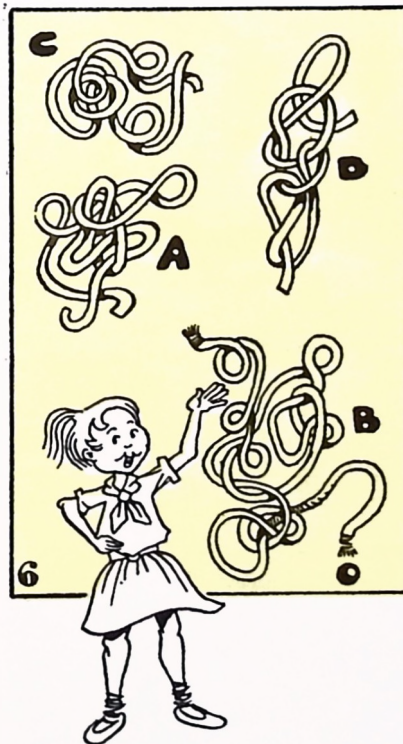

4. I hvilket land kan du finde denne sjove bil?

HONJENIMASO
ITINQUETIMA
LENYDRAPEN
ISE

5

5. Dette synes at være meget vanskeligt. Men det er det ikke! Det er to landes motto. Vi vil hjælpe dig: England er det første! Et eksempel ADREMIDAKNITISTRATONION er to ord: administration og redaktion! Kan du finde løsningen nu? Hvad er de to mottoer (de er skrevet på fransk), og fra hvilket land er det andet motto?

6. Denne afrikanske pige viser dig fire snore. Hvilken snor laver en knude, hvis du trækker i enderne?

PATRULIEN SKAL TIL AT KØBE TELT..

Sommeren stunder til, den dejligste tid af hele året står for døren og kalder på os. Drømmen om den varme sommer fylder vort sind — ud vil vi — ud!

Rundt om i patruljerne er man begyndt at lægge planer for sommeren — Bambi'erne — Egerne — Troldeungerne — Det lille folk og mange flere med dem har besluttet sig til at tage i patruljelejr i år — helt på egen hånd. Deres PF har nemlig et af de to sidste år været på Fæno, hvor patruljelejr-systemet blev praktiseret, og nu har de fået blod på tanden, for de har sikret sig, at de kan opfylde de betingelser, som korpset stiller for at give tilladelse til patruljelejre. Tilmed er de så heldige, at de har penge til at købe et telt, og nu spekulerer de vildt på, hvordan det skal se ud.

Her skal I få lidt råd og vejledning angående telte.

Først og fremmest må vi tænke på, hvordan det telt, vi vil købe, skal gøre gavn — ikke blot i år, men i tiden fremover; hvilke telte har troppen evt. i forvejen? Det er nemlig praktisk og godt, når man skal tænke, så også at tænke frem og arbejde på, at troppen efterhånden har både letvægtstelte til week-ends- og patruljelejre — og også nogle af korpsets mere solide standardtelte, der egner sig til at modstå det danske vejr i en hel sommerlejr. Snak med jeres TF og find ud af, hvad det er mest praktisk at købe — set fra dette synspunkt.

Der vil være 3 faktorer at tage i betragtning: facon, materiale og størrelse — og så måske prisen!!

1) Facon. Måske har I særlig vilde ønsker om noget vældig særpræget, som f. eks. engelske runde telte — eller finske uden stænger; de rejses ved hjælp af luft, som pumpes ind i gummislanger, der er fæstet til teltene — eller ganske lave, langstrakte een- eller to-mands letvægts-hiketelte; men hvis ikke det er tilfældet, så vil jeg nu råde jer til et godt tagtelt, den type, som de allerfleste af vore

telte er, og som I allesammen kender; det har vist sig at være det bedst egnede til vort brug, og det skal have alle finesserne i orden, for det kan ikke betale sig at spare så meget, at I bestiller teltet uden regnfang eller tagskæg — dette er meget vigtigt at have i vort klima.

2) Hvilket materiale skal det sys af? Army duck, 7 el. 8 oz, er meget solidt og modstandsdygtigt (oz betyder ounces = en engelsk vægtenhed; stoffets sværhedsgrad angives i vægten af 90 cm stof i 70 cm's bredde), men teltet vil også komme til at veje så meget, at det vanskeligt kan transporteres på en cykel (2,50 x 2,00 x 1,80 m), det egner sig bedst til standardlejr og til forsendelse med tog eller bil.

Af lettere stof kan foreslås silkonette og cottonnette (ca. 3-4 oz). Silkonette er lidt finere i kvaliteten og også lidt dyrere end cothonette; begge stykker stof kan anbefales til letvægtstelte, og de kan begge fås i både hvid og orangefarvet dug. Et sådant telt kan transporteres på cyklen, (2,50 x 2,00 x 1,80). Stængerne må absolut være delelige i 2 eller 3 med messingsammenføjninger og pig — eller måske I er så velbeslædede, at I foretrækker de fine, lette men dyre aluminiumsstænger. Som sagt før — spar ikke på finesserne, det betaler sig aldrig. Teltet skal udstyres med bændler, forstærkninger og dørlukning så prima som muligt; få bardunerne af bomuldssnor og plookkene af galvaniseret jern eller aluminium; underlag er nødvendigt, men oversejl må vist siges at være luksus til jeres brug.

3) Og hvor stort skal det så være? Ja, hvad siger pengekassen? Standardteltet er 2,80 m langt, 2,50 m bredt og 2,00 m højt; i det telt er der god plads til 6 piger af gennemsnits-tykkelse, men heller ikke flere, og der er plads til rygsækkene langs langsiden. Måske I snarere sætter næsen op efter 2 lidt mindre telte — til ca. 4 spejdere, f. eks. 2,00 m x 1,80 m x 1,85 m, eller er der kun råd til eet af den slags?

I ved godt, at regeringen fortæller os noget om skat på tøj — og derfor forstår I også, at det er umuligt for os nu i marts at fortælle, hvad de forskellige telte vil komme til at koste i maj, når I har fået dette blad. Men for at give jer lidt begreb om priserne, skal I få nogle enkelte tal, som Depotet lige har sendt mig.

Standardteltet, army duck, 8 oz,
ca. 420 kr.
Standardteltet, army duck, 7 oz,
ca. 390 kr.
Cottonnette, 2,45 x 2,00 x 1,85,
ca. 225 kr.
Silkonette, 2,45 x 2,00 x 1,85,
ca. 320 kr.

Orangefarvet stof er ca. 10-15 pct. dyrere.

I disse priser er indbefattet telt m. 2 døre, bændler til opbinding, 2-delte træstænger, plookke, komplet i pose.

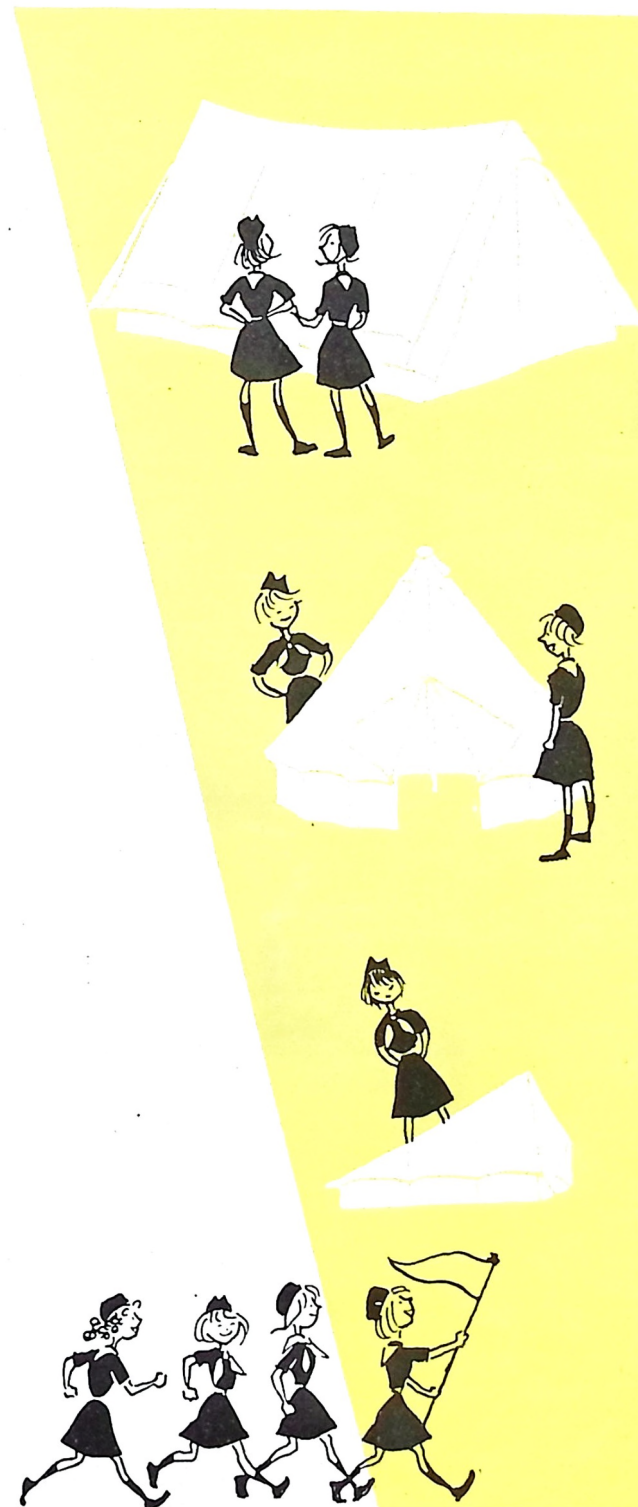
Underlag leveres i svar og lettere presenningsdug og koster i størrelse 2,00 x 2,50 henholdsvis ca. 78,00 og 70,00 kr.

Priser vedrørende de mange enkeltheder må I snakke med Depotet om, når I skal til at tage afgørelsen; og husk, at I kan få Depotet til at sy jer et telt i hvilken som helst størrelse og stof, I ønsker — men beregn god tid til det.

Det er en spændende dag, når fragtmænd kommer og afleverer det nye telt — og ved første gunstige lejlighed må I have det ud på en græsplæne for at rejse det og beundre det, — og lov så jer selv at passe på det.

Sæt straks navn på det — patruljens og troppens navn på alt; skriv med tusch på græskanten af teltet, på teltposen og plookposen, og på denne skrives også antallet af plookke. Navn på stænger og teltkølle kan males eller brændes, og det er en god idé at male plookhovederne; Bambi'erne og Egerne vil aldrig „komme til at slås“ om en plook, hvis patruljen har alle sine plookke malet i sin egen farve — og hvis den farve vel at mærke bliver fornyet, når den er slidt af.

Løyer

Egernpatruljen

Der er ikke noget i verden så dejligt som en forårsdag i maj — det havde der på sidste patruljemøde været almindelig enighed om i „Egernpatruljen“.

Alle var derfor fyr og flamme, da Prik foreslog en patruljetur den følgende skolefridag.

Planerne blev lagt.

Der skulle øves bål-tænding — tegning af ruteskitse — kast med redningsreb og primitiv madlavning.

Men da man jo ikke en hel dag kan leve af forårsluft og solskinsvarme, gjaldt det om også på dette punkt at være godt rustet til turen.

Da solen står i SØ den omtalte dag, kaster den sine stråler ned over vor lille flok, der på cykel aser og maser opad alle tiders længste bakke.

Der er samling over feltet, for Prik er ikke den, der selv spurter i forvejen og lader de små sakke bagud. De ti kilometer ud til den rare gårdmand bliver hurtigt tilbagelagt.

Og det tager ikke mange minutter at få sagt pænt „god dag“ og få tilladelse til at tænde bål på den dejlige skovomkransede græsmark.

Så går man til arbejdet med liv og lyst. Prik deler patruljen i to jævnbrydige hold — fire på hvert hold.

Man skræller græstørv af til to bålpladser — ca. 50 cm i kvadrat, og så bliver to af de mindste spejdere fra hvert hold sat i gang med at samle kvas og bøgebrænde. Det bliver nu deres job at tænde op og lave et rigtigt godt bål.

De andre skal to og to begive sig i hver sin retning — de skal følge veje eller stier og skal tegne en ruteskitse af den vej, de går — turen skal strække sig over 500 til 1000 m. Det gælder altså om at skridte f. eks. 50 m af ad gangen og så tegne dette stykke o. s. v. Ved vejs ende sætter de en dåse med en melding, markerer på skitsen, hvor den er placeret — og begiver sig „hjem“ igen.

Hjem til de forhåbentlig dejligt blussende bål.

Nu bliver det de mindstes tur til efter ruteskitserne at finde og hente dåserne.

Til slut samles alle om de fine gløder, der spejles æg og steges pølser og snobrød på pind — snakken går:

„Bare alle andre kunne have det lige så godt, som vi har det nu!“ Det er Top, der må have luft for det, hun har siddet og spekuleret på.

„Hvordan tror I, Tot har det i England?“ siger Lotte. „Hvad mener I om en patruljetur til England?“

„Det kan vi slet ikke få tilladelse til!“ siger den fornuftige Kit.

„Tænk!“ buser det ud af Gitte. „Tænk — hvis vi kunne flyve derover — tænk, hvis der kom en flyvende tallerken og fløj os derover!“

Der lyder et hyl fra hele patruljen — Gitte har da også de mest skøre indfald — godt at hun ikke bliver fornærmet, når man griner af dem.

Da latteren er ebbet ud, og man hygger sig i stilheden, fornemmes en mærkelig lyd, og det er, lige som om solen formørkes.

Pludselig styrter hele patruljen ind mellem buskene og smider sig på maven ...

I kontrolrummet på rumskib nr. 717 hører man gennem højttaleranlægget følgende replikskifte:

„Prik, jeg er bange!“ — „Prik, det er jeg også!“

„Ti nu stille alle sammen, lig bare stille, der sker os jo ikke noget, det er bare en flyvende tallerken — se, nu lander den! Alle mand klar — vi går ombord og flyver en tur ud i det blå!“

Senere! ? ? ? Kun stilhed!!!

Gløderne fra to bål glimter i skumringen. Tæt ved ligger en henkastet bog, på hvis sidst beskrevne blad der står:

PATRULJEDAGBOGSBLADE

Maj 1955

Da vi var bange for, at man skulle blive urolige for os, efterlader vi dagbogen. Vi er taget på rumfart!!

Hvornår vi kommer igen??

Ja, se det melder historien intet om!

Hilsen fra „Egernpatruljen“.

Maq.

Lærkerne i Holstebro

svarer på Bladlusenes udfordring:

Kære Bladlus! I skrev i Spejderbladet, at I gerne ville høre, hvordan vi solgte vore mærker, og hvem vi gerne ville hjælpe. Vi vidste ikke, at vi skulle skrive det, ellers ville vi straks have gjort det, vi ville ellers gerne hjælpe mange flere, men skolen skal jo også passes. *Mellemste Østen*, flygtningeskolerne vil vi hjælpe, da vi synes, at sådanne børn har godt af at glemme, hvordan de lever. Vi vil, at vore penge skal gå til sjippetov og bolde. Vi ved godt, at man ikke kan få så meget for 35 kr., men vi håber, at de børn, der får vor gave, må have rigtig megen glæde af at hoppe i sjippetov og spille bold.

Vi skyndte os at sælge mærkerne til forældre og bekendte.

PS! Hvis vi kan være Bladlusene til nogen hjælp, vil vi meget gerne være med til at samle stof til „Pigespejderne“!

Lærkerne, Holstebro

Vi udfordrer II. Absalon til at fortælle om deres arbejde for kuponplanen!

Over 100 patruljer

er nu med i

hjelpearbejdet!

Er din patrulje med?

- ▷ Det var godt! Nu er det ved at blive
- ▷ sommer, og man får så mange kræfter,
- ▷ idéerne myldrer frem i hovederne, og
- ▷ der er med havearbejde og bærplukning
- ▷ masser af muligheder for patruljerne
- ▷ til at tjene penge.

Her er også en:

Patruljer, der sender virkeligt gode nye idéer for spejdere til at tjene penge til hjelpeogaven 1955,

kan gøre sig håb om at få tilsendt en sum, værdi 35 kr., så de fluks kan være med i hjelpearbejdet, eller supplere de beløb, de allerede har tjent ind!

Altså: hvem har denne måneds bedste idé?

Skal vi nå op på 200 patruljer inden sommerferien er forbi, 200 aktive patruljer, der går helt og fuldt ind for årets hjelpeopgave?

Hvem kan først berette om en kontakt, de har fået med et af Unescolandene gennem kuponplanen???

Immesofie

Må vi præsentere

Midtjyllands distriktschef

LIS BACH

med Kirsten, som forlængst har været i sin første lejr, og Hans, som snart skal

KLØVERSPEJDERNE

Over det meste af verden gøres der et arbejde for de supejdere, der på en eller anden måde er handicappede og derfor ikke kan deltage i det almindelige spejderarbejde. De har flere forskellige benævnelser alt efter det korps eller det land, de hører til. Nogle kalder dem „de arbejdshæmmede spejdere“, „invalidespejderne“, „Pfadfinderinnen Trotz Allem“ og „Eclaireuses Malgre Tout“ (pigespjedere trods alt); men alle disse navne giver udtryk for både sorg og kamp, så vi i D. D. P. er oprigtigt glade for, at vi bliver kaldt kløverspejderne, for vi føler, at korpset har taget os til sig som sine hjertebørn ved at give os lov til at få navn efter emblemet. Bevidstheden om at høre til et sted betyder meget for alle, der har et handicap, hvorfor vi føler os meget stærkt knyttet til korpset og alle vore kammerater der; og af den grund er vi taknemmelige over, at hverken vore uniformer, mærker eller duelighedstegn afviger spor fra jeres — det beviser så rart samhørigheden mellem jer og os.

(Sådan er det herhjemme; men I skal også høre lidt om de tilsvarende forhold rundt omkring i verden, for vi har meget at lære af nogle lande samtidig med, at vi kan lære fra os i andre lande igen, hvor der ikke gøres nær nok.)

Det begyndte i Schweiz, og de gør dernede en stor indsats både for spejderne og førerne, idet der holdes mange træningslejre. I England, hvorfra jeg har de fleste rapporter, har der ligeledes meget længe været et arbejde i gang; men det har taget et særligt opsving under og efter den 2. verdenskrig, hvor så mange børn blev invalider under bombeangrebene. I England og U. S. A. kaldes det for „extension guiding“ (det udvidede spejderarbejde), og det er også efterhånden blevet den internationale betegnelse.

For det meste af Vesteuropa og U. S. A. er fordelene, at vi har samme gode leveforhold, som bevirker, at vi lettere kan udveksle idéer og erfaringer; men hvorledes selve arbejdet foregår i de lande, jeg har kontakt med, skal jeg fortælle i en senere artikel.

Extension-arbejdet udføres dog også i fjernere

og for os langt mere fremmede egne f. eks i de lande, som vi med et grimt ord, synes jeg, kalder underudviklede, og hvor navnlig fattigdom skaber så store vanskeligheder. Tænk jer bare at bo i telte, der næsten er brændt til laser af den bagende sol og ikke have udsigt til saa meget som et træ, men kun sand, sand og atter sand — og så alligevel være spejdere!! Lederen af verdensbureauet, Dame Leslie Whately besøgte nogle spejdere på et TB-hospital, der var indrettet i telt og så overfyldt, at man ikke kunne gå ind imellem sengene. Børnene havde ikke andet at bestille end at ligge stille i den stegende hede.

Mange steder udfører de raske spejdere et stort arbejde for at hjælpe deres hæmmede kammerater, og navnlig i Indien, hvor der råder så megen sygdom og nød, gøres der en strålende indsats af seniorerne. Det får mig også til at tænke på en koloni for spastikere i Australien, hvor skolen havde nægtet at tage et barn, der ingen kontrol havde over sine ansigtsmuskler. Tropsføreren bad så om, at pigen kunne blive meldt ind på betingelse af, at spejderne lærte hende at pudse næse. Dette lykkedes, og hun har ingen vanskeligheder i skolen takket være hendes spejderkammerater.

Ligesom kløverspejderne her synes, det er en dejlig tanke, at der findes så mange ligestillede rundt omkring, således føler også de andre handicappede spejdere i verden. På en døveskole i Quebec i Canada ønskede børnene sig kun nogle billeder af døve spejdere i andre lande; i New Guinea var der en blind seniorspejder, hvis eneste bekymring var, om der fandtes andre blinde seniorer i pigespejderbevægelsen — og sådan kunne jeg nævne talrige eksempler.

Jeg har her prøvet at give jer et lille indtryk af extension-arbejdet og dets betydning for spejderne; men måske undrer I jer stadig over, hvilken glæde der kan være ved spejderarbejdet, når man på forhånd ved, at der er noget af det, man ikke evner. I så fald må I huske på, at det at være spejder er andet og mere end at binde knob og synge sange; og kløverspejderne har måske lettere ved at trænge ind til det egentlige i spejdertanken, fordi de har mere tid til at tænke over tingene.

Inger Vibeke Dahl

Kløverudvalget:

**Krebs, Fib,
Moster, Grete
og Inge**

RÅDSKLIPPEN

Svar til Rådsklippen:

Kære Lærker, Gulspurve m. fl.

I skriver, hvorfor vi ikke kan gå med grå strømper til uniformen, da det er meget pænere. — Synes I? Nej, ved I hvad — grå strømper — de er da alt for forskellige og kedelige — grå strømper har alle, men brune har kun vi, og så er de meget mere ens. Jeg kan fortælle jer, at her i vores by er vi ca. 200 spejdere, som alle går med mørkebrune strømper, og det ser så flot ud, når vi kommer marcherende allesammen. Brune strømper er slet ikke gammeldags, og jeg håber da rigtignok aldrig, det bliver lavet om. Vi har da alle råd til at anskaffe et par af de pæne, mørkebrune depotstrømper til ca. 5 kr., og hvis vi kun bruger dem til spejderbrug, kan de holde længe. Hvis vi begynder at gå med grå, som I går med (trods reglementet), vil I jo en skønne dag begynde at gå med grå strømper med tern og andre mønstre, og så er vi jo lige vidt igen; så skal der jo laves om på reglerne, hver gang der er ny modefarve.

Derfor — længe leve de brune strømper!

Lisbet, Kolding

Kære redaktør!

Vi har så tit tænkt over, om man skal tiltale ekspeditionerne på Depotet med *De* eller *du*. Vi tror, vi spørger fra mange spejdere i København.

Med venlig hilsen

fra et par tuiolrådige

Svar. Alle spejdere er dus. Men hvis I synes, det er flot og besværligt at sige „du“ til voksne, fremmede mennesker, så sig „De“. Gør det, som falder jer naturligt!

Red.

Instruktørmedhjælper

Efter sommerferien søges en fører til hjælp i korpsets instruktørvirksomhed.

Ansøgere må være ca. 25 år, have lyst til at undervise og helst også have nogen øvelse deri, samt være indstillet på rejseliv og på at medvirke ved såvel udendørs som indendørs træninger.

Der lægges vægt på praktisk dygtighed, ordenssans og evne til at komme i kontakt med mennesker.

Ansøgning med oplysninger om uddannelse og tidligere beskæftigelse samt gagekrav bedes sendt inden 15. maj til

Korpsinstruktør Anna Maria Christophersen,
Læssøegade 199, Odense

POSTBOX

1 pigespejder fra New Mexico, U. S. A., ca. 12 år.

1 pigespejder fra Holland, på tysk, 14 år.

1 fører fra Ceylon, udveksle blåmejs-tegn.

1 fører fra Skotland, 22 år.

1 fører fra Holland, 21 år.

Og her er så rosinen: græske pigespejdere fra 12 til 16 år vil gerne i forbindelse med danske. Sproget er enten engelsk eller tysk.

1 pigespejder fra Norge, 14 år, hun ønsker en pigespejder fra landet.

2 pigespejdere fra Bergen, ca. 11 år.

Fromse

Kære Rådsklippe!

Vi synes, at vores uniform er meget upraktisk:

1) fordi den er for kold om vinteren,

2) for varm om sommeren,

3) og fordi den kryber op, når man cykler, da den er for snæver.

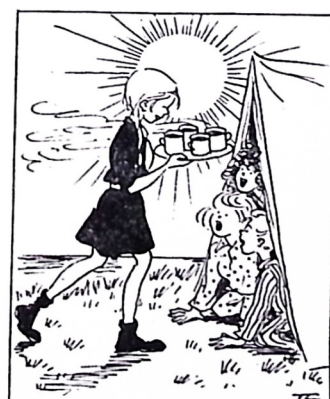
Hvorfor kan man ikke lige så godt have en ulden og vid uniform om vinteren og bruge lejrkitlen som uniform om sommeren — også til parader og ture.

Hvad synes I???

Hilsen.

Visse og Ulla, 1. Risskov

DEN NORDISKE PATRULJE „PALETTEN“

Nu er det snart lejrtime - er udstyret i orden?

Lejruniformerne

er syet i lyseblåt, sanforiseret bomuld, praktisk og behageligt både til lejrbrug og som sommeruniform. — De fås i flere modeller.

Lejrsæt,

bestående af nederdel, kortærmet bluse, shorts og trekant.

str. 38-40-42	41,00
Shorts og trekant	14,00
Bluse og nederdel	27,00
str. 44 bluse	13,00
str. 44 nederdel	16,50

Shorts, marineblå,

str. 38-40-42	14,00
---------------------	-------

Priserne for lejrkitler er uden knapper.

Knapper pr. dus.	1,90
-----------------------	------

Lejrkitler

Til spejdere og blåmejser, samme model som uniformen.

		lange ærmer	korte ærmer
str. 0 —	74 cm	18,00	16,25
str. 1 —	84 cm	19,00	17,00
str. 2 —	94 cm	20,00	17,75
str. 2a —	104 cm	21,00	18,50
str. 3 —	112 cm	22,00	19,25
str. 3a —	118 cm	23,00	20,00
str. 4 —	124 cm	24,00	20,75

Til førere, model I, med bærestykke og nederdelen i bredder.

		lange ærmer	korte ærmer
str. 40 —	105 cm	28,50	26,50
str. 42 —	112 cm	29,50	27,50
str. 42a —	118 cm	30,50	28,50
str. 44 —	118 cm	31,50	29,50
str. 46 —	120 cm	32,50	30,50

Lejrtørklæde

marineblåt	1,25
------------------	------

Bemærk! Priserne på forklæder og sokker vil efterhånden som varelaget fornyes, blive forøget i forhold til de i marts gennemførte afgiftslove for manufakturvarer

HUSK
en ulden trøje eller cardigan.
Trøje m. lynlås, blå,
str. 34-36 36,00-37,50
str. 38-46 38,50
Cardigan, blå el. grå,
str. 42-46 37,50

Lejrforklæder

Blå- og hvidternet, fiks model	6,25-5,90
Marineblåt kuseforklæde	8,50-7,50
Hessiansforklæde	3,50

Sokker

Ankelsokker i bomuld med nylonforstærkning, brune, blå og hvide, str. 7-8-9-10	2,65
---	------

Sokletter, uld og tråd, med nylonforstærkning, brune og blå,

str. 7-8	4,00
str. 9-10	4,35

Sokletter, crepe-nylon, meget stærke,

brune og blå	7,00
hvide	6,25

Tennissko

Praktiske til lejrbrug!

	hvid el. blå	blå m. lang snoring
str. 32-35	7,90	8,85
str. 36-39	9,35	10,25
str. 40-41	10,25	11,65

★ ★ ★

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Tlf. Øb. 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9-17, fredag 9-18, lørdag 9-14

REDAKTION: Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Bladkontingent sendes til „Pigespejderne“, korpskontoret, Lundsg. 6, Kbh. Ø. Postgiro 86000

„PIGESPEJDERNE“ kan også bestilles gennem postvæsenet og koster kr. 4,00 pr. år

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 5. maj